

SV

SV

SV



EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.11.2010
KOM(2010) 673 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa

1. DEN EUROPEISKA SÄKERHETSMODELLEN: EN GEMENSAM STRÄVAN EFTER ETT SÄKRARE EUROPA

De flesta av EU:s invånare har förmånen att leva sitt vardagsliv i relativ säkerhet. Samtidigt står våra samhällen inför allvarliga och växande säkerhetshot av alltmer raffinerad natur. Många av de säkerhetsutmaningar som vi står inför idag är gränsöverskridande och sektorsövergripande till sin natur. Ingen enskild medlemsstat kommer att kunna möta dessa hot på egen hand. Detta är något som oroar våra medborgare och företag. Fyra av fem EU-invånare vill se ytterligare insatser på EU-nivå mot organiserad brottslighet och terrorism¹.

Mycket har gjorts för att möta dessa framväxande hot och öka säkerheten i Europa. Med Lissabonfördraget² i kraft, och med den vägledning som Stockholmsprogrammet och dess handlingsplan ger³, har EU nu de förutsättningar som krävs för att gå vidare med målinriktade insatser. I strategin för inre säkerhet, som antogs i början av 2010 under det spanska ordförandeskapet⁴, anges utmaningar, principer och riktlinjer för hanteringen av dessa frågor i EU, samtidigt som kommissionen uppmanas att föreslå åtgärder för att genomföra strategin. Detta meddelande – EU:s strategi för inre säkerhet i praktiken – bygger därför på vad medlemsstaterna och EU:s institutioner redan har enats om, och innehåller förslag om hur vi under de kommande fyra åren kan samarbeta för att bli mer effektiva när det gäller att bekämpa och förebygga **allvarlig och organiserad brottslighet, terrorism och it-brottslighet**, stärka **förvaltningen av våra yttre gränser** och öka samhällets **förmåga att stå emot såväl naturkatastrofer som katastrofer orsakade av människor**.

En delad dagordning för att möta gemensamma utmaningar

EU:s roll i arbetet med att skydda vår inre säkerhet är att lägga grunden för en gemensam politik, utforma lagstiftning och skapa förutsättningar för praktiskt samarbete inom områdena polissamarbete och rättsligt samarbete, gränsförvaltning och krishantering. I vår strävan att uppnå säkerhetsmålen är det av största vikt att både de inre och de yttre aspekterna av politiken tas i beaktande.

EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken omfattar därför en gemensam dagordning för medlemsstaterna, Europaparlamentet, kommissionen, rådet samt byråer och andra organ, inklusive det civila samhället och lokala myndigheter. Denna dagordning bör vila på en solid

¹ Standard Eurobarometer 71.

² Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

³ Stockholmsprogrammet – ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd (rådets dokument 17024/09), Att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa för EU-medborgarna: Handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet, KOM(2010) 171. Stockholmsprogrammet är EU:s program för rättsliga och inrikes frågor för perioden 2010–2014.

⁴ Rådets dokument, 5842/2/2010, Inre säkerhet i Europeiska unionen: Mot en europeisk säkerhetsmodell.

och EU-baserad säkerhetsindustri där tillverkare och tjänsteleverantörer står i nära samarbete med slutanvändarna. Våra gemensamma ansträngningar för att hitta svar på vår tids säkerhetsproblem kommer att bidra till en sådan förstärkt och förbättrad europeisk modell för en social marknadsekonomi som föreslås i Europa 2020-strategin.

Säkerhetsstrategier baserade på gemensamma värderingar

Strategin för den inre säkerheten i praktiken, och de verktyg och åtgärder som krävs för att genomföra den, måste vila på gemensamma värderingar, bland annat rättsstatsprincipen och respekten för de grundläggande rättigheterna enligt **EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna**⁵. Det är viktigt att vår syn på krishantering präglas av solidaritet. Våra insatser mot terrorism bör stå i proportion till problemens omfattning och vara inriktade på att förebygga framtida angrepp. I de fall en effektiv brottsbekämpning i EU underlättas av informationsutbyte, är det också av största vikt att skydda människors privatliv och deras grundläggande rätt till skydd för sina personuppgifter.

Inre säkerhet ur ett globalt perspektiv

Inre säkerhet kan inte uppnås isolerat från resten av världen, och därför är det viktigt att se till att de inre och de yttre aspekterna av säkerheten kompletterar varandra på ett samstämt sätt. Värderingarna och prioriteringarna i strategin för inre säkerhet, inte minst vårt åtagande att främja mänskliga rättigheter, demokrati, fred och stabilitet i vårt grannskap och bortom det, ingår i det synsätt som fastställs i den europeiska säkerhetsstrategin⁶. Som framgår av den strategin är förbindelserna med våra partner, särskilt Förenta staterna, av grundläggande betydelse i kampen mot allvarlig och organiserad brottslighet och terrorism.

Säkerhetsaspekterna bör vara en del av relevanta strategiska partnerskap och beaktas i dialogen med våra parter vid planeringen, när det är lämpligt och relevant för att bekämpa samverkande hot, såsom människohandel, narkotikahandel och terrorism. EU kommer vidare att ägna särskild uppmärksamhet åt tredjeländer och regioner som kan komma att behöva stöd och expertis från EU och medlemsstaterna, både för den yttre och för den inre säkerheten. Den europeiska avdelningen för yttre åtgärder kommer att göra det möjligt att integrera ytterligare insatser och expertis genom att ta vara på de färdigheter och den kunskap som står till medlemsstaternas, rådets och kommissionens förfogande. Säkerhetsexperten, inbegripet kontaktpersoner vid Eurojust och sambandspersoner⁷, bör placeras vid EU:s delegationer, särskilt i prioriterade länder. Lämpliga ansvarsområden och funktioner för dessa experter kommer att fastställas av kommissionen och den europeiska avdelningen för yttre åtgärder.

2. FEM STRATEGISKA MÅL FÖR DEN INRE SÄKERHETEN

I detta meddelande identifieras de viktigaste utmaningarna för EU:s säkerhetspolitik under de kommande åren. I meddelandet föreslås fem strategiska mål och särskilda åtgärder för

⁵ Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna – KOM(2010) 573.

⁶ *European Security Strategy: A Secure Europe in a Better World* antogs 2003 och reviderades 2008.

⁷ I enlighet med rådets beslut om Eurojust 2009/426/RIF, som ska vara införlivat senast i juni 2011.

perioden 2011–2014 vilka, tillsammans med pågående ansträngningar och initiativ, kommer att bidra till ökad säkerhet i EU.

Allvarlig och organiserad brottslighet tar sig en rad olika uttryck: människohandel, narkotikahandel och vapenhandel, penningtvätt och olaglig transport och dumpning av avfall i och utanför EU. Även brott som förefaller mindre allvarliga i sammanhanget, såsom inbrott och bilstöld, försäljning av falska eller farliga produkter samt verksamhet som bedrivs av kringresande ligor är ofta lokala manifestationer av globala kriminella nätverk. Denna brottslighet kräver samordnade insatser på EU-nivå. På samma sätt är det med **terrorism**: våra samhällen är fortfarande sårbara för sådana attacker som bombdåden mot offentliga kommunikationer i Madrid 2004 och London 2005. Vi måste arbeta hårdare och samordna våra insatser mer för att förhindra nya attacker.

Ett annat växande hot är **it-brottsligheten**. Europa är ett nyckelmål för it-brottslighet på grund av dess avancerade Internetinfrastruktur, det stora antalet användare och dess Internetstödda ekonomier och betalningssystem. Medborgare, företag, myndigheter och kritisk infrastruktur måste skyddas bättre mot brottslingar som drar fördel av modern teknik. Även **säkerheten vid gränserna** kräver mer samordnade insatser. Med gemensamma yttre gränser måste åtgärder mot gränsöverskridande olaglig verksamhet vidtas på EU-nivå. En effektiv kontroll av EU:s yttre gränser är av avgörande betydelse för att området med fri rörlighet ska kunna fungera så som det var tänkt.

Vidare har vi på senare år kunnat se en ökning av antalet naturliga och av människan skapade **katastrofer** i EU och dess omedelbara omgivning. Dessutom tenderar enskilda katastrofer att få allt större omfattning. Detta innebär att EU behöver en starkare, mer sammanhållen och bättre integrerad förmåga att genomföra katastrofinsatser, men också att EU behöver genomföra redan befintlig politik och lagstiftning när det gäller att förebygga katastrofer.

MÅL 1: Störa den verksamhet som bedrivs av kriminella nätverk på internationell nivå

Trots ett växande samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter och domstolsväsendet såväl inom som mellan medlemsstaterna, fortsätter de kriminella nätverken att vara i högsta grad aktiva och generera enorma vinster av sina brott. Vid sidan av korruption och utpressning mot lokalbefolkning och myndigheter används dessa vinster ofta för att infiltrera ekonomin och undergräva allmänhetens förtroende.

För att förhindra brott är det av stor betydelse att störa de kriminella nätverken och sätta stopp för de ekonomiska incitament som driver dem. Därför är det viktigt att stärka det praktiska brottsbekämpande samarbetet. Myndigheter inom alla sektorer och på alla olika nivåer bör arbeta tillsammans för att skydda ekonomin, och vinning av brott bör spåras och tas i beslag. Vi måste också övervinna de problem som orsakas av skilda strategier i medlemsstaterna, om nödvändigt genom lagstiftning om rättsligt samarbete för att stärka ömsesidigt erkännande samt införa gemensamma definitioner av brott och miniminivåer för påföljder för brott⁸.

⁸ Nyligen framlagda förslag till direktiv om människohandel, om sexuellt utnyttjande av barn samt om it-brottslighet är ett viktigt första steg i denna riktning. Artikel 83.1 i EUF-fördraget tar för övrigt upp följande former av allvarlig brottslighet: terrorism, människohandel och sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn, olaglig narkotikahandel, olaglig handel med vapen, penningtvätt, korruption, förfälskning av betalningsmedel, it-brottslighet och organiserad brottslighet.

Åtgärd 1: Identifiera och bryta ner kriminella nätverk

För att identifiera och störa kriminella nätverk, är det av största vikt att förstå hur medlemmarna arbetar och får sin finansiering.

Kommissionen kommer därför att under 2011 lägga fram förslag till EU-lagstiftning om **passagerarregister** för flygningar till och från EU:s territorium. Dessa uppgifter kommer att analyseras av ansvariga myndigheter i medlemsstaterna, för att förebygga och lagföra terroristbrott och annan allvarlig brottslighet.

Förmågan att förstå hur kriminella tillgångar har genererats och överförts är beroende av information om ägarförhållandena i de företag som berörs, och om vilka institutioner tillgångarna passerar innan de når den slutliga mottagaren. I praktiken har brottsbekämpande myndigheter, domstolar, administrativa utredande organ (såsom Olaf) och fackmän inom den privata sektorn svårt att få fram sådan information. EU bör därför överväga att senast 2013 se över **EU:s lagstiftning mot penningtvätt** på grundval av diskussioner med sina internationella partner i arbetsgruppen för finansiella åtgärder. Syftet skulle vara att ge ökade möjligheter till insyn i juridiska personer och rättsliga arrangemang. I arbetet med att spåra hur kriminella tillgångar förflyttas har vissa medlemsstater inrättat ett centralt register över bankkonton. Under 2012 kommer kommissionen att utarbeta riktlinjer för att säkerställa att sådana register är till största möjliga nytta för brottsbekämpningen. För att kunna utreda brottsliga ekonomiska transaktioner bör de brottsbekämpande myndigheterna ha tillgång till den utrustning och den kunskap som behövs för att samla in, analysera och i lämpliga fall utbyta information. I detta arbete ska de dra full nytta av nationella kunskapscentrum för utredning av ekonomisk brottslighet och Europeiska polisakademins fortbildningsprogram. Kommissionen kommer att lägga fram en strategi för detta område 2012.

De brottsliga nätverkens internationella karaktär kräver mer **gemensamma insatser**, där polis, tull, gränsbevakning och rättsliga myndigheter i medlemsstaterna arbetar sida vid sida med Eurojust, Europol och Olaf. Sådana operationer, inklusive **gemensamma utredningsgrupper**⁹, bör inledas – om nödvändigt med kort varsel – med fullt stöd från kommissionen i enlighet med de prioriteringar, strategiska mål och planer som fastställts av rådet på grundval av relevanta hotbildsanalyser¹⁰.

Vidare bör kommissionen och medlemsstaterna fortsätta att bevaka ett effektivt genomförande av och rapportera om den **europiska arresteringsordern**, inklusive dess eventuella inverkan på de grundläggande rättigheterna.

Åtgärd 2: Skydda ekonomin mot kriminell infiltration

Kriminella nätverk använder sig av korruption för att investera sin vinning i den lagliga ekonomin, och urholkar därigenom förtroendet för de offentliga institutionerna och det ekonomiska systemet. Det är av allra största vikt att uppmuntra kampen mot korruption. Insatser på EU-nivå och utbyte av bästa praxis är därför en nödvändighet, och under 2011 kommer kommissionen att lägga fram ett förslag om hur man kan övervaka och bistå **medlemsstaternas arbete mot korruption**.

⁹ Artikel 88.2 b i EUF-fördraget och rådets beslut 2008/615/RIF om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet.

¹⁰ Rådets slutsatser 15358/10 om inrättande och genomförande av en policycykel för EU avseende organiserad och grov internationell brottslighet.

Strategier för att engagera myndigheter och tillsynsorgan med ansvar för att bevilja licenser, utfärda tillstånd, ingå upphandlingsavtal eller bevilja anslag bör utvecklas (**den ”administrativa aspekten”**) i syfte att skydda ekonomin mot infiltration av kriminella nätverk. Kommissionen kommer stödja medlemsstaterna praktiskt genom att under 2011 inrätta ett nätverk av nationella kontaktpunkter för att utveckla effektiva metoder, och genom att sponsra pilotprojekt i praktiska frågor.

Pirat tillverkade produkter genererar stora vinster för organiserade kriminella nätverk, snedvrider handelsmönstren på den inre marknaden, försvagar den europeiska industrin och medför risker för EU-medborgarnas hälsa och säkerhet. I samband med den kommande handlingsplanen mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning kommer kommissionen därför att vidta alla lämpliga åtgärder för att främja ett mer effektivt **skydd av immateriella rättigheter**. För att kunna bekämpa försäljningen av piratprodukter på Internet under tiden bör medlemsstaternas tullmyndigheter och kommissionen anta lagstiftning när det behövs, inrätta kontaktpunkter vid de nationella tullmyndigheterna och utbyta bästa praxis.

Åtgärd 3: Förverka kriminella tillgångar

För att slå undan de kriminella nätverkens ekonomiska incitament måste medlemsstaterna göra allt de kan för att beslagta, frysa, förvalta och förverka kriminellas egendom och se till att den inte på nytt hamnar i deras händer.

Därför kommer kommissionen under 2011 att lägga fram förslag till **lagstiftning** för att stärka EU:s regler¹¹ om **förverkande**, särskilt genom att utöka möjligheterna till förverkande hos tredje man¹² och utvidgat förverkande¹³, och genom att underlätta ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av beslut om förverkande som inte grundar sig på en fällande dom¹⁴.

Medlemsstaterna ska¹⁵ senast 2014 **inrätta kontor för återvinning av tillgångar** som har de resurser, de befogenheter och den utbildning som behövs för att bedriva en effektiv verksamhet samt utbyta information. Kommissionen kommer att ta fram gemensamma indikatorer (senast 2013) som medlemsstaterna ska använda för att utvärdera hur kontoren fungerar. Vidare bör medlemsstaterna senast 2014 vidta nödvändiga institutionella åtgärder, till exempel genom att inrätta kontor för förvaltning av egendom, så att fryst egendom inte förlorar sitt värde innan den slutligen förverkas. Parallellt med detta kommer kommissionen att under 2013 att lägga fram riktlinjer för bästa praxis för att hindra att kriminella åter kan lägga händerna på egendom som en gång förverkats.

¹¹ Rambeslut 2001/500/RIF om penningtvätt och beslag.

¹² Beslag hos tredje man inbegriper beslag av egendom som en misstänkt eller dömd person har överfört till tredje man.

¹³ Utvidgat beslag är möjligheten att beslagta egendom utöver den direkta vinningen av brott, med följden att det inte nödvändigt att fastställa en koppling mellan egendom som påträffas hos kriminella och ett specifikt brott.

¹⁴ Förfaranden som inte grundar sig på en fällande dom gör det möjligt att frysa eller beslagta egendom oavsett om ägaren har fällts i domstol eller inte.

¹⁵ Enligt rådets beslut 2007/845/RIF ska varje medlemsstat inrätta åtminstone ett kontor för återvinning av tillgångar på sitt territorium.

MÅL 2: Förebygga terrorism och hantera radikaliserings och rekrytering

Terroristhotet är fortfarande betydande och utvecklas ständigt¹⁶. Terroristorganisationer anpassar sig och finner nya metoder, vilket framgår av attackerna 2008 i Bombay, angreppsförsöket på en flygning från Amsterdam till Detroit på juldagen 2009 och de förberedelser med anknytning till en rad medlemsstater som nyligen avslöjats. Hoten kommer nu både från organiserade terrorister och ensamma aktörer (så kallade *lone wolves*), som kan ha fått sina radikala åsikter från extremistisk propaganda och kanske hittar instruktioner på Internet. Våra ansträngningar för att bekämpa terrorism måste intensifieras, så att vi hela tiden kan ligga steget före terroristernas planer. För detta krävs en konsekvent EU-strategi som inbegriper förebyggande insatser¹⁷. Vidare bör EU fortsätta att definiera kritisk infrastruktur och upprätta planer för att skydda de resurser, inklusive transporttjänster samt energiproduktion och energiöverföring, som är av avgörande betydelse för att samhället och ekonomin ska fungera.¹⁸

Medlemsstaterna har en central roll i arbetet för att nå detta mål genom samordnade och effektiva insatser, och kan räkna kommissionens fulla stöd och bistånd från EU:s samordnare i kampen mot terrorism.

Åtgärd 1: Stödja olika grupperingar i samhället i syfte att förebygga radikaliserings och rekrytering

Radikaliserings som kan leda till terroristhandlingar motverkas effektivast nära de mest mottagliga personerna i de mest utsatta grupperingarna i samhället. Om detta ska lyckas krävs ett nära samarbete med lokala myndigheter och det civila samhället samt stöd till nyckelpersoner i sårbara grupperingar. Huvudinsatserna när det gäller att förebygga radikaliserings och rekrytering bör även i fortsättningen ligga på nationell nivå.

Flera medlemsstater är i färd med att utveckla arbetsflöden inom detta område, och vissa städer i EU har utvecklat lösningar och förebyggande strategier som är anpassade till de lokala förhållandena. Dessa initiativ har ofta varit framgångsrika och kommissionen kommer att fortsätta arbeta för att underlätta spridningen av sådana erfarenheter¹⁹.

Under 2011 kommer kommissionen, i samarbete med regionkommittén, att främja inrättandet av ett **EU-nätverk för kunskaps-spridning om radikaliserings**, understött av ett online-forum och EU-övergripande konferenser. Syftet är att samla erfarenheter, kunskaper och god praxis för att skapa ett ökat medvetande om radikaliserings och stärka kunskaperna om

¹⁶ För de senaste uppgifterna, se Europols *Terrorism Situation and Trend (TESAT) Report* för 2010.

¹⁷ I Europeiska unionens strategi för kampen mot terrorism, dok. 14469/4/05 från november 2005, anges en strategi baserad på fyra pelare: förebygga, skydda, förfölja och agera. För en mer ingående diskussion, se ”EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar” – KOM(2010) 386.

¹⁸ Direktivet om skydd av europeisk kritisk infrastruktur (2008/114/EG). Direktivet är en del av det bredare europeiska programmet för skydd av kritisk infrastruktur, som sträcker sig utöver skyddet mot terroristhot.

¹⁹ Kommissionen har som ett led i EU:s strategi för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism (CS/2008/15175) stött forskning och inrättande av ett europeiskt nätverk av experter på radikaliserings med uppgift att undersöka radikaliserings- och rekryteringsfrågan samt medlemsstatsledda projekt rörande exempelvis kvarterspolicerksamhet, kommunikation och radikaliserings i fängelsemiljöer. Kommissionen har dessutom tillhandahållit omkring 5 miljoner euro till projekt som syftar till att stödja offer, och stödjer nätverk av föreningar för terroristoffer.

kommunikationsteknik som kan användas för att utmana terroristernas världsbild. Detta nätverk kommer att bestå av politiska beslutsfattare, tjänstemän inom brottsbekämpande myndigheter och säkerhetstjänster, åklagare, lokala myndigheter, akademiker, fackexperter och organisationer inom det civila samhället, inklusive grupper som företräder terrorismens offer. Medlemsstaterna bör använda sig av idéer som genererats genom nätverket för att skapa fysiska och virtuella utrymmen som är öppna för diskussioner som uppmuntrar trovärdiga förebilder och opinionsledare att föra fram positiva budskap som alternativ till terroristernas verklighetsbeskrivning. Kommissionen kommer också att stödja det arbete som bedrivs av organisationer inom det civila samhället som exponerar, översätter och ifrågasätter extremistisk våldspropaganda på Internet.

För det andra kommer kommissionen under 2012 att organisera **en ministerkonferens** om frågor med anknytning till radikaliserings och rekrytering, där medlemsstaterna kommer att få tillfälle att presentera exempel på framgångsrika insatser för att motverka extremistiska ideologier.

För det tredje kommer kommissionen mot bakgrund av dessa initiativ och diskussioner att utarbeta en **handbok om åtgärder och erfarenheter** för att stödja medlemsstaternas arbete. Denna handbok kommer att ta upp frågor som rör allt från att förebygga radikaliserings till att försvåra rekrytering och möjliggöra avhopp och rehabilitering.

Åtgärd 2: Förhindra terroristernas tillgång till finansiering och materiel och spåra deras överföringar

Under 2011 kommer kommissionen att överväga utarbetandet av en ram för administrativa åtgärder enligt artikel 75 i fördraget, i syfte att skapa förutsättningar att förebygga och bekämpa terrorism och därmed sammanhängande verksamhet genom att frysa egendom. Genomförandet av EU:s handlingsplaner för att förhindra tillgång till sprängämnen (2008) och kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära ämnen (2009) bör prioriteras, både genom lagstiftning och andra åtgärder. I detta paket ingår antagandet av kommissionens förslag till förordning från 2010 om åtgärder för att begränsa tillgången till kemiska prekursorer som används för tillverkning av sprängämnen. Det inbegriper också inrättande av ett europeiskt nätverk av brottsbekämpande enheter med specialkompetens när det gäller kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära ämnen, för att få medlemsstaterna att fokusera på riskerna med dessa ämnen i sin nationella planering. Ytterligare en insats som planeras är att inrätta ett varningssystem vid Europol för incidenter med kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära ämnen. Alla dessa insatser kräver en nära samordning med medlemsstaterna, och bör inbegripa partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn, när det visar sig lämpligt. För att minimera risken för att terroristorganisationer och statliga aktörer får tillgång till föremål som kan användas för tillverkning av sprängämnen och massförstörelsevapen (biologiska, kemiska eller nukleära), bör EU skärpa kontrollen av export av produkter med dubbla användningsområden och öka kapaciteten att se till att reglerna efterlevs såväl vid EU:s gränser som internationellt.

Efter undertecknandet av avtalet med Förenta staterna om programmet för att spåra finansiering av terrorism kommer kommissionen under 2011 att **utarbeta en strategi som gör det möjligt för EU att ta fram och analysera uppgifter om finansiella meddelanden** som lagras inom EU:s eget territorium.

Åtgärd 3: Skydda transporter

Kommissionen kommer att utveckla EU:s system för luftfarts- och sjöfartssäkerhet på grundval av fortlöpande hotbilds- och riskanalyser. Den kommer att ta hänsyn till forskningsframstegen inom säkerhetsteknik och säkerhetsteknologi, genom att använda sig av EU-program som Galileo och²⁰ initiativet rörande Europeiska jordobservationsprogrammet (GMES). Kommissionen kommer att söka stöd från allmänheten genom att eftersträva en allt bättre balans mellan å ena sidan högsta möjliga säkerhet och å andra sidan resekomfort, kostnadskontroll och skydd av privatliv och hälsa. Den kommer också att betona vikten av en fortsatt förstärkning av inspektioner och kontroller av att tillämpliga regler efterlevs, inklusive övervakningen av fraktrafik. Internationellt samarbete är av avgörande betydelse i sammanhanget och kan främja bättre säkerhetsstandarder i hela världen, och samtidigt säkerställa en effektiv resursanvändning och begränsa onödiga dubbelkontroller.

Det finns utrymme och skäl för ett mer aktivt EU-engagemang på det omfattande och komplicerade området **säkerhet inom landtransporter**, särskilt säkerheten för passagerartransporter²¹. Kommissionen avser att utvidga det pågående arbetet om trafiksäkerhet i städer till att omfatta a) lokala och regionala järnvägar och b) höghastighetståg, inklusive tillhörande infrastruktur. Hittills har verksamheten på EU-nivå varit begränsad till utbyte av information och bästa praxis, vilket beror på oklarheter när det gäller subsidiariteten och avsaknad av en internationell organisation jämförbar med Internationella sjöfartsorganisationen eller Internationella civila luftfartsorganisationen, som förutsätter en samordnad europeisk hållning. Kommissionen anser att det som ett första steg skulle vara värdefullt att undersöka möjligheterna att inrätta en ständig kommitté för säkerhetsfrågor inom landtransporter, med en företrädare för kommissionen som ordförande och med deltagande av experter på transport och brottsbekämpning, samt ett forum för utbyte av synpunkter med allmänheten och privata aktörer. I detta arbete skulle hänsyn tas till tidigare erfarenheter från flyg- och sjötransportssäkerhet. Det pågående arbetet för att förfinna och stärka förfarandena för övervakning av flygfrakter i transit från tredjeländer har påskyndats mot bakgrund av den senaste tidens händelser.

Transportsäkerheten kommer att belysas närmare i det meddelande om strategier för transportsäkerhet som enligt planen ska läggas fram 2011.

MÅL 3: Förbättra säkerheten för medborgare och företag på Internet

Säkra it-nät är en avgörande faktor för ett välfungerande informationssamhälle. Detta styrks av den nyligen offentliggjorda digitala agendan för Europa²², som tar upp frågor med anknytning till it-brottslighet, it-säkerhet, ett säkrare Internet och skydd för privatlivet som de viktigaste komponenterna i arbetet för att bygga förtroende bland och skapa säkerhet för nätanvändare. Den snabba utvecklingen och tillämpningen av ny informationsteknik har också lett till nya former av brottslighet. IT-brottslighet är ett globalt problem som orsakar betydande skada för EU:s inre marknad. Även om själva Internetstrukturen inte känner några gränser, upphör möjligheterna att lagföra it-brott vid de nationella gränserna. Medlemsstaterna behöver samordna sina insatser på EU-nivå. Det högteknologiska centrumet

²⁰ GMES står för *Global Monitoring for Environment and Security*.

²¹ Europeiska rådet, mars 2004, Uttalande om bekämpande av terrorism.

²² KOM(2010) 245.

för brottsutredning vid Europol (*High Tech Crime Centre*) spelar redan nu en viktig samordnande roll för brottsbekämpningen, men det krävs ytterligare insatser.

Åtgärd 1: Säkra att det finns kapacitet inom brottsbekämpningen och rättsväsendet

Under 2013 kommer EU att inrätta ett **centrum för frågor om it-brottslighet** inom ramen för befintliga strukturer. Detta kommer att ge medlemsstaterna och EU-institutionerna möjlighet att bygga upp en operativ och analytisk kapacitet för utredningar och samarbete med internationella partner²³. Centrumet kommer att förbättra möjligheterna att utveckla och övervaka befintliga förebyggande insatser och utredningsåtgärder, stödja utvecklingen av fortbildning och medvetandehöjande insatser för brottsbekämpande myndigheter och domstolar, inrätta samarbete med Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa) och samverka med ett nätverk av nationella och statliga organisationer för incidenthantering. Centrumet för frågor om it-brottslighet bör fungera som ett nav för kampen mot it-brottslighet i EU.

På nationell nivå bör medlemsstaterna se till att det finns gemensamma standarder bland polis, domstolar, åklagarmyndigheter och kriminaltekniska utredare vid utredning och lagföring av it-brott. Medlemsstaterna uppmuntras att fram till 2013, i samverkan med Eurojust, Cpol och Europol, utveckla sin beredskap mot it-brottslighet och sin utbildningskapacitet, samt att inrätta kunskapscentrum på nationell nivå eller i partnerskap med andra medlemsstater. Dessa centrum bör ha ett nära samarbete med den akademiska världen och industrin.

Åtgärd 2: Samarbeta med industrin för att göra medborgarna mer delaktiga och skydda dem

Alla medlemsstater bör se till att människor enkelt kan **rapportera misstänkta it-brott**. När informationen utvärderats bör den överföras till de nationella plattformarna för it-brottsberedskap och, om lämpligt, motsvarande plattform på EU-nivå. Med utgångspunkt i det värdefulla arbete som har utförts inom programmet för ett säkrare Internet, bör medlemsstaterna även se till att medborgarna har enkel tillgång till vägledning om it-relaterade hot och om de grundläggande försiktighetsåtgärder som behöver vidtas. Denna vägledning bör inbegripa hur människor kan skydda sitt privatliv på nätet, avslöja och rapportera s.k. *grooming*, utrusta sina datorer med grundläggande anti-virusprogram och brandväggar, hantera lösenord samt upptäcka nätfiske, omdirigering till falska webbplatser (s.k. *pharming*) eller andra former av angrepp. Kommissionen kommer under 2013 att inrätta en samordningscentral för utbyte i realtid av resurser och bästa praxis mellan medlemsstaterna och industrin.

Även samarbetet mellan den offentliga och den privata sektorn måste stärkas på EU-nivå, genom det offentligprivata EU-partnerskapet för motståndskraft (EP3R). Detta partnerskap bör ligga till grund för utvecklingen av innovativa åtgärder och instrument för att förbättra säkerheten, också när det gäller kritisk infrastruktur, och stärka nätverkens och informationsinfrastrukturens förmåga att motstå angrepp. Partnerskapet bör också samarbeta med internationella partner för att stärka förvaltningen av it-nätverk på global nivå.

Användningen av olagligt material på Internet – och här avses även anstiftan till terrorism – bör hanteras genom riktlinjer för samarbete (baserade på förfaranden för anmälan och

²³ Kommissionen kommer att slutföra en genomförbarhetsstudie för centrumet under 2011.

avlägsnande) som kommissionen, i samverkan med Internetleverantörer, brottsbekämpande myndigheter och icke vinstdrivande organisationer, planerar att utarbeta till 2011. För att uppmuntra kontakter och samverkan mellan dessa aktörer kommer kommissionen att främja användningen av en Internetbaserad plattform kallad kontaktinitiativ mot it-brottslighet för industri och brottsbekämpande myndigheter (*Contact Initiative against Cybercrime for Industry and Law Enforcement*).

Åtgärd 3: Förbättra förmågan att möta it-attacker

Ett antal steg måste tas för att förbättra förmågan att förebygga och upptäcka it-attacker och avbrott samt snabbt vidta åtgärder i sådana situationer. För det första bör varje medlemsstat, och EU-institutionerna själva, senast 2012 ha en väl fungerande *organisation för incidenthantering* (Cert). Det är viktigt att alla sådana organisationer efter upprättandet samarbetar med de brottsbekämpande myndigheterna om förebyggande insatser och motåtgärder. För det andra bör medlemsstaterna senast 2012 samarbeta med sina nationella organisationer för incidenthantering för att förbättra EU:s beredskap. Denna verksamhet kommer också att vara avgörande för att, med stöd av kommissionen och Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet, utveckla ett EU-system för informationsutbyte och varning (Eisas) för den bredare allmänheten till 2013, och att inrätta ett nätverk av kontaktpunkter mellan relevanta organ och medlemsstaterna. För det tredje bör medlemsstaterna och Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet tillsammans utarbeta nationella beredskapsplaner och genomföra regelbundna övningar i incident- och katastrofhantering. På ett övergripande plan kommer byrån att stödja dessa insatser med målsättningen att höja standarderna för organisationerna för incidenthantering i EU.

MÅL 4: Stärka säkerheten genom gränsförvaltning

Sedan Lissabonfördraget trädde i kraft står EU bättre rustat att i en anda av solidaritet och ansvarsfördelning utnyttja synergier mellan gränsförvaltningsstrategier för personer och varor²⁴. När det gäller rörlighet för personer kan EU behandla migrationshantering och brottsbekämpning som två parallella mål i den integrerade strategin för gränsförvaltning. Den grundar sig på tre strategiska förutsättningar:

- En förbättrad användning av ny teknik för gränskontroller (den andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II), informationssystemet för viseringar (VIS), systemet för inresa och utresa samt programmet för registrerade resenärer).
- En förbättrad användning ny teknik för gränsövervakning (Europeiska gränsövervakningssystemet, Eurosur), med stöd av Europeiska jordobservationsprogrammet, och ett gradvis inrättande av en gemensam ram för informationsutbyte på havsområdet i EU²⁵.
- En förbättrad samordning mellan medlemsstaterna genom Frontex.

²⁴ Artikel 80 i EUF-fördraget.

²⁵ Meddelande från kommissionen, "För en integrerad övervakning till sjöss En gemensam miljö för informationsutbyte för EU:s sjöbevakningsområde", KOM(2009) 538.

När det gäller den fria rörligheten för varor infördes genom 2005 års ”säkerhetstillägg” i tullkodexen för gemenskapen²⁶ en grund för att göra gränsen säkrare och ändå mer öppen för handel med tillåtna varor. Alla varor som förs in i EU kan nu bli föremål för riskanalys för säkerhetsändamål, på grundval av gemensamma riskkriterier och standarder. Resursanvändningen är mer effektiv, eftersom den i högre grad koncentreras på frakter som kan innebära en risk. Systemet förlitar sig till avancerad information om handelsflöden från ekonomiska aktörer, inrättandet av en gemensam ram för riskhantering samt ett system för godkända ekonomiska aktörer som ska tillämpas på alla varor som förs in i eller ut ur EU. Dessa instrument kompletterar varandra och bildar en sammanhållen struktur, som är under fortlöpande utveckling för att hantera de alltmer sofistikerade brottsorganisationer som medlemsstaterna inte kan komma till rätta med på egen hand.

Åtgärd 1: Utnyttja Eurosurs fulla kapacitet

Kommissionen kommer att lägga fram ett lagförslag om **inrättande av Eurosur** under 2011, i syfte att bidra till den inre säkerheten och brottsbekämpningen. Genom Eurosur skapas en mekanism som gör det möjligt för medlemsstaternas myndigheter att utbyta operativ information om gränsövervakning och att samarbeta med varandra och med Frontex på taktisk, operativ och strategisk nivå²⁷. Eurosur kommer att dra nytta av ny teknik som utvecklats genom EU-finansierade forskningsprojekt och forskningsverksamheter, såsom satellitbilder som gör det möjligt att upptäcka och följa mål vid sjögränsen. Det kan exempelvis röra sig om att spåra snabbgående båtar som transporterar narkotika till EU.

Under senare år har två omfattande initiativ rörande operativt samarbete vid sjögränserna lanserats – ett under överinsyn av Frontex rörande människohandel och människosmuggling, och ett inom ramen för MAOC-N²⁸ och CeCLAD-M²⁹ rörande narkotikasmuggling. Som en del av arbetet med att utveckla integrerade och operativa insatser vid EU:s sjögräns kommer EU under 2011 att inleda ett pilotprojekt vid sin södra eller sydvästra gräns, med deltagande av de båda ovannämnda centrumen, kommissionen, Frontex och Europol. Detta pilotprojekt kommer att undersöka synergier mellan riskanalys och övervakningsdata på områden av gemensamt intresse och med avseende på olika typer av hot, såsom narkotika- och människosmuggling³⁰.

Åtgärd 2: Effektivisera Frontex insatser vid de yttre gränserna

Frontex kommer i sin verksamhet i kontakt med information om kriminella som är involverade i nätverk för människohandel. För närvarande kan sådan information inte användas för riskanalyser eller för att utforma framtida gemensamma insatser på ett bättre sätt. Vidare når uppgifterna om misstänkta brottslingar aldrig fram till de behöriga nationella myndigheterna eller Europol för vidare utredning. På motsvarande sätt får inte Europol lämna

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

²⁷ Kommissionens förslag till utveckling av Eurosur-systemet och till utveckling av en gemensam miljö för informationsutbyte (Cise) för EU:s sjöbevakningsområde återfinns i KOM(2008) 68 respektive i KOM(2009) 538. Nyligen antogs en vägkarta i för inrättande av Cise i sex steg – KOM(2010) 584.

²⁸ MAOC-N – *Maritime Analysis and Operations Centre – Narcotics*.

²⁹ CeCLAD-M – *Centre de Coordination pour la lutte antidrogue en Méditerranée*.

³⁰ Detta projekt kommer att komplettera övriga projekt rörande integrerad övervakning till sjöss, exempelvis *BlueMassMed* och *Marsuno*, som syftar till att göra övervakningen till sjöss så effektiv som möjligt i Medelhavet, Atlanten och de nordeuropeiska havsområdena.

ut information från sina analysregister. Utifrån tidigare erfarenheter och mot bakgrund av EU:s övergripande strategi för informationshantering³¹, anser kommissionen att åtgärder som gör det möjligt för Frontex att behandla och använda denna information för vissa begränsade ändamål och i enlighet med tydligt fastställda regler för behandling av personuppgifter skulle vara till stor hjälp för att spränga kriminella organisationer. Det är dock viktigt att detta inte leder till dubbelarbete mellan Frontex och Europol.

Från och med 2011 kommer kommissionen, med gemensamt bistånd från Frontex och Europol, att i slutet av varje år lägga fram en rapport om särskild gränsöverskridande brottslighet, såsom människohandel, människosmuggling och smuggling av olagliga varor. Denna årliga rapport kommer att fungera som underlag för utvärdering av behoven för Frontex och för insatser som Frontex genomför gemensamt med andra aktörer samt för gemensamma insatser mellan polis, tull och andra särskilda brottsbekämpande myndigheter under 2012 och framåt.

Åtgärd 3: Arbeta gemensamt med riskhantering när det gäller den fria rörligheten för varor över gränserna

På senare år har en betydande rättslig och strukturell utveckling ägt rum för att förbättra säkerheten för internationella försörjningskedjor och rörligheten för varor som förs över EU:s yttre gränser. Den gemensamma ram för riskhantering som införts av tullmyndigheterna innebär fortlöpande förhandskontroll av varudeklarationer (innan varorna anländer respektive skickas iväg) för att fastställa säkerhetsrisker och säkerhetshot mot EU och dess invånare, och för att göra det möjligt att hantera dessa risker på rätt sätt. Den gemensamma ramen gör det också möjligt att tillämpa mer intensiva kontroller inom vissa fastställda prioriterade områden, inklusive handelspolitik och finansiella risker. Den förutsätter dessutom ett systematiskt utbyte av riskinformation på EU-nivå.

En utmaning under kommande år är att säkerställa att riskhantering, anknyttande riskanalys och riskbaserade kontroller genomförs på ett enhetligt och högkvalitativt sätt i alla medlemsstater. Utöver den årliga rapport om smuggling av olagliga varor som nämns ovan, kommer kommissionen att utarbeta tullutvärderingar på EU-nivå för att hantera gemensamma risker. Samordning av information på EU-nivå bör användas för att stärka gränssäkerheten. För att höja tullsäkerheten till den nivå som krävs vid de yttre gränserna kommer kommissionen under 2011 att arbeta för att **förbättra förmågan till riskanalys och målinriktning på EU-nivå** och lägga fram förslag när så är lämpligt.

Åtgärd 4: Förbättra samarbetet mellan myndigheter på nationell nivå

Medlemsstaterna bör senast i slutet 2011 börja utveckla **gemensamma riskanalyser**. Detta arbete bör involvera alla berörda myndigheter med en säkerhetsroll, inklusive polis, gränsbevakning och tullmyndigheter som identifierar utsatta ställen och situationer där flera olika typer av samtidiga hot samverkar vid de yttre gränserna, till exempel vid upprepad smuggling av människor och narkotika från samma region vid samma gränsövergångsställe. Dessa analyser bör fungera som ett komplement till kommissionens årliga rapport om gränsöverskridande brott, och inbegripa gemensamma bidrag från Frontex och Europol. I

³¹ Översikt över informationshanteringen inom området för frihet, säkerhet och rättvisa – KOM(2010) 385.

slutet av 2010 kommer kommissionen att färdigställa en undersökning för att fastställa bästa praxis med avseende på samarbetet mellan gränsbevakningar och tullförvaltningar vid EU:s yttre gränser och överväga det bästa sättet att sprida denna praxis. Under 2012 kommer kommissionen att lägga fram förslag till hur man kan **förbättra samordningen av gränskontroller** som utförs av olika nationella myndigheter (polis, gränsbevakning och tull). Tillsammans med Frontex, Europol och Europeiska stödkontoret för asylfrågor kommer kommissionen under 2014 att utarbeta miniminormer och bästa praxis för samarbete mellan de berörda organen. Dessa riktlinjer ska särskilt användas vid gemensam riskanalys, gemensamma utredningar och gemensamma insatser samt i samband med utbyte av underrättelser.

MÅL 5: Öka EU:s förmåga att stå emot kriser och katastrofer

EU riskerar att utsättas för en rad potentiella kriser och katastrofer, till exempel sådana som är förknippade med klimatförändringen och de som orsakas av terroristattacker och it-attacker på kritisk infrastruktur, uppsåtlig eller oavsiktlig spridning av sjukdomsagenser och patogener, plötsliga influensautbrott eller fallerande infrastruktur. Dessa sektorsöverskridande hot kräver effektivare och mer konsekventa rutiner för hantering av kriser och katastrofer. Vidare förutsätter de solidaritet i motåtgärder samt ansvarstagande i förebyggande insatser och beredskap, med betoning på en bättre bedömning på EU-nivå av alla tänkbara risker.

Åtgärd 1: Tillämpa solidaritetsklausulen fullt ut

Genom solidaritetsklausulen i Lissabonfördraget³² åläggs EU och dess medlemsstater att bistå varandra om en medlemsstat utsätts för en terroristattack eller drabbas av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor. EU strävar efter att genom tillämpning av denna klausul bli mer organiserad och effektiv vid hanteringen av kriser, i fråga om såväl förebyggande som motåtgärder. Enligt ett övergripande förslag från kommissionen och den höga representanten, som kommer att läggas fram 2011, ska EU ha till kollektiv uppgift att **omsätta solidaritetsklausulen i praktisk tillämpning**.

Åtgärd 2: Införa en samlad strategi för hot- och riskbedömning

I slutet av 2010 planerar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna utarbeta EU-riktlinjer för **riskbedömning** och kartläggning i samband med katastrofhantering, på grundval av en mångsidig riskstrategi som i princip omfattar alla tänkbara naturliga och människoskapade katastrofer. Till slutet av 2011 bör medlemsstaterna ha utarbetat nationella strategier för riskhantering, inklusive riskanalyser. Utifrån denna utgångspunkt kommer kommissionen i slutet av 2012 att förbereda en sektorsöverskridande sammanställning av stora naturliga risker och risker som orsakats av människor som EU kan komma att ställas inför i framtiden³³. Vidare är tanken att det initiativ från kommissionen om säkerhet och hälsa som planeras till 2011 ska bidra till att förbättra samordningen av riskhantering i EU och stärka befintliga strukturer och mekanismer på folkhälsoområdet.

³² Artikel 222 i EUF-fördraget.

³³ Rådets slutsatser om en gemenskapsram för förebyggande av katastrofer i EU, november 2009.

När det gäller **hotbilda-bedömning** kommer kommissionen att stödja insatser för att öka den ömsesidiga förståelsen av olika definitioner av hotnivåer, så att kommunikationen fungerar bättre när dessa nivåer ändras. Medlemsstaterna uppmanas att 2012 vara redo att utarbeta egna hotbilda-bedömningar med avseende på terrorism och andra allvarliga hot. Från och med 2013 kommer kommissionen, i samverkan med EU:s samordnare för kampen mot terrorism och medlemsstaterna, att regelbundet utarbeta sammanställningar av aktuella hot, baserade på nationella bedömningar.

EU bör senast 2014 införa en sammanhållen **riskbedömningsstrategi** som knyter hot- och riskbedömningen till beslutsgången.

Åtgärd 3: Sammankoppla de olika situationsmedvetenhetscentrumen

För att genomföra effektiva och samordnade insatser vid kriser är det nödvändigt att man snabbt kan få en komplett och riktig överblick över situationen. Information om en situation inom eller utanför EU måste sammanställas genom att samtliga relevanta källor används och informationen måste sedan analyseras, utvärderas och delas med medlemsstaterna och EU-institutionernas operativa och politiska avdelningar. Med hjälp av nätverksuppkopplade säkra kommunikationsmedel, lämplig utrustning och välutbildad personal kan EU **utveckla en integrerad strategi som grundar sig på en gemensam och delad bedömning i en krissituation**.

På grundval av befintlig kompetens och befintliga expertkunskaper kommer kommissionen att senast 2012 ha stärkt förbindelserna mellan sektorinriktade uppdrag för tidiga varningar och krissamarbete³⁴, bl.a. dem som berör hälsa, civilskydd, övervakning av risken för kärnolyckor och terrorism samt utnyttja operativa program som leds av EU. Dessa arrangemang kommer att bidra till att förbättra förbindelserna med EU-myndigheter och Europeiska utrikestjänsten, bl.a. EU:s lägescentral, och möjliggöra ett bättre informationsutbyte och gemensamma EU-rapporter om hot- och riskutvärdering vid behov.

En effektiv samordning mellan EU:s institutioner, organ och myndigheter kräver ett konsekvent allmänt regelverk för att klassificerad information ska kunna skyddas. Kommissionen har därför för avsikt att lägga fram ett förslag om detta 2011.

Åtgärd 4: Utveckla en europeisk insatskapacitet för att hantera katastrofer

EU bör kunna ha en katastrofberedskap både inom och utanför EU. Av tidigare händelser har man lärt sig att det finns utrymme för ytterligare förbättring vad gäller hur snabbt mobilisering kan ske och hur lämpliga de vidtagna åtgärderna är, den operativa och politiska samordningen och hur synliga EU:s insatser vid katastrofer både inom och utanför EU är.

Enligt den nyligen antagna katastrofinsatsstrategin³⁵ bör EU **inrätta en europeisk insatskapacitet** som grundar sig på resurser som medlemsstaterna ställt till förfogande på förhand och som finns i beredskap för EU-insatser och sedan tidigare fastställda

³⁴ Kommissionen kommer att fortsätta att använda och vidareutveckla Argus – se KOM/2005/662 – och andra därmed sammanhängande förfaranden för multisektoriella kriser som omfattar flera olika typer av risker samt för samordning mellan alla kommissionens avdelningar.

³⁵ ”Förstärkning av den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer: civilskyddets och det humanitära biståndets roll”, KOM(2010) 600.

beredskapsplaner. Effektiviteten och kostnadseffektiviteten bör förbättras genom att logistiken samordnas och genom att transportererna samordnas och samfinansieras på ett enklare och smidigare sätt. Det kommer att läggas fram lagförslag 2011 så att de viktigaste förslagen ska kunna genomföras.

3. STRATEGINS GENOMFÖRANDE

Förverkligandet av strategin för inre säkerhet i praktiken är EU-institutionernas, medlemsstaternas och EU-myndigheternas gemensamma ansvar. Detta förutsätter att man kommer överens om hur strategin ska genomföras med tydligt fördelade roller och ansvarsområden och där rådet och kommissionen samarbetar nära med Europeiska utrikestjänsten för att uppfylla de strategiska målen. Kommissionen kommer särskilt att stödja ständiga kommittén för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten (COSI) för att säkra att det operativa samarbetet främjas och stärks och att samordningen av medlemsstaternas behöriga myndigheters verksamhet underlättas³⁶.

Genomförande

Prioriteringarna ska återspeglas både i EU-myndigheternas operativa planering, på nationell nivå och i kommissionens arbetsprogram. Kommissionen kommer att se till att den säkerhetsrelaterade verksamheten, bl.a. säkerhetsforskningen, industripolitiken och projekten inom EU:s interna, säkerhetsrelaterade finansieringsprogram stämmer överens med de strategiska målen. Säkerhetsforskningen kommer även i fortsättningen att finansieras inom ramen för det fleråriga ramprogrammet för forskning och utveckling. För att säkra ett framgångsrikt genomförande kommer kommissionen att inrätta en intern arbetsgrupp. Europeiska utrikestjänsten kommer att inbjudas att delta för att säkra att den mer övergripande europeiska säkerhetsstrategin följs och för att synergier mellan interna och externa handlingsprogram, bl.a. risk- och hotutvärderingar, ska kunna utnyttjas. Av samma orsak bör COSI och kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik samarbeta och mötas regelbundet.

Finansiering från EU som kan behövas under tidsperioden 2011–2013 kommer att finnas tillgänglig inom det fleråriga finansiella regelverkets aktuella tak. Vad gäller tidsperioden efter 2013 kommer den interna säkerhetsfinansieringen att granskas inom ramen för en debatt inom kommissionens alla avdelningar om de förslag som ska göras inför den tidsperioden. Som en del av den debatten kommer kommissionen att överväga om det är genomförbart att inrätta en intern säkerhetsfond.

Övervakning och utvärdering

Kommissionen kommer, tillsammans med rådet, att övervaka hur strategin för inre säkerhet i praktiken utvecklas. Kommissionen kommer att lägga fram en årlig rapport om strategin för Europaparlamentet och rådet på grundval av medlemsstaternas och EU-myndigheternas bidrag och genom att så långt som möjligt använda befintliga rapporteringsmekanismer. Den årliga rapporten kommer att belysa hur vart och ett av de strategiska målen utvecklats och bedöma om åtgärderna på EU- och medlemsstatsnivå har varit effektiva och kommer att ge lämpliga rekommendationer från kommissionens sida. Den årliga rapporten kommer också att innehålla en bilaga som beskriver läget med avseende på den inre säkerheten. Den kommer att skrivas av kommissionen och innehålla bidrag från relevanta myndigheter. Rapporten skulle årligen kunna utgöra underlag inför Europaparlamentets och rådets debatter om den inre säkerheten.

³⁶ Artikel 71 i EUF-fördraget, se även rådets beslut 2010/131/EU om inrättande av ständiga kommittén för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten.

AVSLUTANDE KOMMENTARER

Vår värld förändras liksom de hot och utmaningar som finns i vår omgivning. Europeiska unionens insatser bör anpassas till detta. Genom att samarbeta för att genomföra de åtgärder som läggs fram i denna strategi är vi på rätt väg. Samtidigt är det oundvikligt att hur grundligt och väl förberedda vi än är kan hot aldrig fullständigt undanröjas. Därför är det oerhört viktigt att vi anstränger oss ytterligare i vårt arbete.

Med tanke på att Lissabonfördraget utgör den nya rättsliga ramen bör strategin för den inre säkerheten i praktiken bli EU:s gemensamma dagordning under de kommande fyra åren. Dess framgång är beroende av samtliga EU-aktörers gemensamma ansträngningar men även av samarbetet med omvärlden. Det är endast genom att förena sina krafter och samarbeta för att genomföra denna strategi som medlemsstaterna, EU:s institutioner, organ och myndigheter kan erbjuda samordnade europeiska insatser för att möta vår tids säkerhetshot.

Bilaga: Sammanfattning av mål och åtgärder:

STRATEGI FÖR DEN INRE SÄKERHETEN

MÅL OCH ÅTGÄRDER

MÅL OCH ÅTGÄRDER	ANSVARIG	TIDSSCHEMA
MÅL 1: Störa den verksamhet som bedrivs av kriminella nätverk på internationell nivå		
<i>Åtgärd 1: Identifiera och bryta ner kriminella nätverk</i>		
Förslag om användning av passageraruppgifter i EU	COM ³⁷	2011
En möjlig översyn av EU:s lagstiftning om bekämpning av penningtvätt för att göra det möjligt att identifiera företags- och fondägare	COM	2013
Riktlinjer för användning av register över bankkonton för att spåra hur brottsrelaterade tillgångar förflyttas	COM	2012
En strategi för att samla in, analysera och dela information om brottsrelaterade ekonomiska överföringar, bl.a. utbildning	COM med MS och Cefpol	2012

³⁷ Förklaring till förkortningar: Europeiska kommissionen (COM), medlemsstaterna (MS), Europeiska polisakademien (Cepol), Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa), Centrumet för analys av maritim underrättelseverksamhet beträffande narkotika (MAOC-N), Samordningscentrumet för kontroll av narkotika i Medelhavet (CECLAD-M), Europeiska stödkontoret för asylfrågor (EASO), Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (HR).

MÅL OCH ÅTGÄRDER	ANSVARIG	TIDSSCHEMA
Gemensamma utredningsgrupper som kan upprättas på kort varsel ska användas mer	MS med COM, Europol och Eurojust	Pågår

Åtgärd 2: Skydda ekonomin mot kriminell infiltration

Förslag om att övervaka och bistå medlemsstaterna i deras arbete med korruptionsbekämpning	COM	2011
Inrätta ett nätverk med nationella kontaktpunkter för statliga myndigheter och andra organ	COM med MS	2011
Åtgärder för att stärka immaterialrättsliga rättigheter och bekämpa försäljningen av förfalskade varor på Internet	MS och COM	Pågår

Åtgärd 3: Förverka kriminella tillgångar

Förslag om förverkande från tredje part, utvidgat förverkande och förverkandebeslut baserade på förfaranden utan fällande dom	COM	2011
Inrätta effektiva kontor för återvinning av tillgångar och nödvändiga arrangemang för kapitalförvaltning	MS	2014
Gemensamma indikatorer för att utvärdera hur kontoren för återvinning av tillgångar presterar och riktlinjer om hur brottslingar ska hindras att få tillgång till förverkade tillgångar	COM	2013

MÅL OCH ÅTGÄRDER	ANSVARIG	TIDSSCHEMA
------------------	----------	------------

MÅL 2: Förebygga terrorism och hantera radikaliserings och rekrytering

Åtgärd 1: Stödja olika grupperingar i samhället i syfte att förebygga radikaliserings och rekrytering

Inrätta ett EU-nätverk för att skapa medvetenhet om radikaliserings och konferenser inom hela EU. Stödja det civila samhället med att avslöja, tolka och utmana våldsamt extremistpropaganda	COM med Regionkommittén	2011
Ministerkonferens om förebyggande av radikaliserings och rekrytering	COM	2012
En vägledning om att förebygga radikaliserings, störa rekryteringen och att stödja lösgöring från radikala grupper och rehabilitering	COM	2013–14
<i>Åtgärd 2: Förhindra terroristernas tillgång till finansiering och materiel och spåra deras överföringar</i>		
Regelverk för att terroristers tillgångar ska kunna spärras	COM	2011

MÅL OCH ÅTGÄRDER	ANSVARIG	TIDSSHEMA
Genomföra handlingsplaner för att förhindra tillgång till sprängämnen och kemiska, biologiska, radioaktiva och nukleära ämnen	MS	Pågående
En EU-policy för framtagande och analys av finansiella betalningsmeddelanden	COM	2011
<i>Åtgärd 3: Skydda transporter</i>		
Ett meddelande om transportsäkerhetspolitiken	COM	2011

MÅL 3: Förbättra säkerheten för medborgare och företag på Internet

Åtgärd 1: Säkra att det finns kapacitet inom brottsbekämpningen och rättsväsendet

Inrätta ett EU-centrum mot it-brottslighet	Med förbehåll för kommissionens genomförbarhetsstudie 2011	2013
Vidareutveckla kapaciteten att undersöka och lagföra it-brottslighet	MS med Cefpol, Europol och Eurojust	2013
<i>Åtgärd 2: Samarbeta med industrin för att göra medborgarna mer delaktiga och skydda dem</i>		
Göra det möjligt att anmäla it-brottslighet och tillhandahålla vägledning för medborgarna om it-säkerhet och it-brottslighet	MS, COM, Europol, Enisa och den privata sektorn	Pågår
Samarbetsriktlinjer om hur olagligt material på Internet ska hanteras	COM med MS och den privata	2011

MÅL OCH ÅTGÄRDER	ANSVARIG	TIDSSCHEMA
	sektorn	
<i>Åtgärd 3: Förbättra förmågan att möta it-attacker</i>		
Inrätta en organisation för incidenthantering (<i>Computer Emergency Response Team</i>) i varje medlemsstat och en för EU-institutionerna och kontinuerliga nationella beredskapsplaner samt reaktions- och återställningsövningar.	MS och EU-institutionerna med Enisa	2012
Inrätta ett EU-system för informationsutbyte och varningar (Eisas)	MS med COM och Enisa	2013

MÅL 4: Stärka säkerheten genom gränsförvaltning

<i>Åtgärd 1: Utnyttja Eurosurs fulla kapacitet</i>		
Förslag att om inrätta Eurosur (ett europeiskt gränsövervakningssystem)	COM	2011
Ett operativt pilotprojekt vid EU:s södra eller sydvästra gräns	COM, Frontex, Europol, MAOC-N och CeCLAD-M	2011
<i>Åtgärd 2: Effektivisera Frontex insatser vid de yttre gränserna</i>		
Gemensamma rapporter om människohandel, smuggling av människor och av olagliga varor ska ligga till grund för gemensamma insatser	COM med Frontex och Europol	2011

MÅL OCH ÅTGÄRDER	ANSVARIG	TIDSSHEMA
<i>Åtgärd 3: Arbeta gemensamt med riskhantering när det gäller den fria rörligheten för varor över gränserna</i>		
Initiativ för att förbättra kapaciteten för riskanalyser och målinriktning	COM	2011
<i>Åtgärd 4: Förbättra samarbetet mellan myndigheter på nationell nivå</i>		
Utveckla nationella gemensamma riskanalyser tillsammans med polisen, gränsvakter och tullmyndigheter för att identifiera utsatta ställen vid de yttre gränserna.	MS	2011
Förslag för att förbättra samordningen av gränskontroller som utförs av olika myndigheter	COM	2012
Utveckla minimistandarder och bästa praxis för samarbetet mellan EU-myndigheter	COM, Europol, Frontex, EASO	2014
MÅL 5: Öka EU:s förmåga att stå emot kriser och katastrofer		
<i>Åtgärd 1: Använda solidaritetsklausulen fullt ut</i>		
Förslag om att genomföra solidaritetsklausulen	COM/HR	2011
<i>Åtgärd 2: Införa en samlad strategi för hot- och riskbedömning</i>		
Riskbedömning och kartläggningsriktlinjer för katastrofhantering	COM med MS	2010
Nationella strategier för riskförvaltning	MS	2011–12
En sektorsövergripande översikt över möjliga framtida naturliga risker och risker som orsakats av människan	COM	2012
Förslag om hälsorisker	COM	2011

MÅL OCH ÅTGÄRDER	ANSVARIG	TIDSSCHEMA
Regelbundna översikter över aktuella risker	COM med MS och EU:s samordnare för kampen mot terrorism	2013
Inrätta en konsekvent handlingsplan för riskhantering	COM med MS	2014
<i>Åtgärd 3: Sammankoppla de olika situationsmedvetenhetscentrumen</i>		
Stärka förbindelserna mellan sektorsinriktade uppdrag för tidiga varningar och krissamarbete	COM	2012
Förslag till ett konsekvent allmänt regelverk för att skydda klassificerad information	COM	2011
<i>Åtgärd 4: Utveckla en europeisk insatskapacitet för att hantera katastrofer</i>		
Förslag för att utveckla en europeisk insatskapacitet för nödsituationer	COM	2011